

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 77.897 van 30 december 1998

A. 80.783/VIII-1082

In zake : **GELISSEN** Edouard,  
avenue du Petit Sart 139  
5100 Jambes,

tegen :

**de Autonome Haven van Namen,**  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Pierre-Paul VAN GEUCHTEN,  
advocaat,  
Wijnheuvelenstraat 227  
1030 Brussel.

-----  
**DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,**

Gezien het op 22 oktober 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Edouard GELISSEN vordert dat de Autonome Haven van Namen wordt verplicht arrest nr. 48.496 van 6 juli 1994 uit te voeren op straffe van een dwangsom van 10.000 frank per dag en per handeling;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 36, hersteld bij de wet van 17 oktober 1990;

Gelet op de beschikking van 22 december 1998 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 december 1998;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. P.-P. VAN GEHUCHTEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak inzonderheid is uiteengezet in de arresten nrs. 48.496 van 6 juli 1994, 52.429 van 22 maart 1995, 53.459 van 31 mei 1995, 54.045 van 28 juni 1995 en 60.758 van 4 juli 1996;

Overwegende dat verzoeker als motivering van het belang dat hij heeft bij deze vordering aanvoert dat hij op 26 september 1989 door de raad van bestuur van de verwerende partij benoemd is als directeur van de Autonome Haven van Namen, en dat het zou gaan om een benoeming in vast verband; dat hij blijft volhouden dat

een - niet nader bepaalde - overweging van arrest nr. 52.429 van 22 maart 1995 zijn benoeming in die hoedanigheid zou hebben bevestigd;

Overwegende dat de Raad van State zich in het genoemde arrest van 22 maart 1995, waarbij de door verzoeker ingestelde vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom zijn afgewezen wegens ontstentenis van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, geenszins heeft uitgesproken over de feitelijkheid of de wettigheid van de benoeming van verzoeker d.d. 26 september 1989, aangezien niet is onderzocht of de aangevoerde middelen ernstig waren;

Overwegende dat, met toepassing van artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 17 januari 1979 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder personeel van het Ministerie van Openbare Werken ter beschikking van de autonome haven van Charleroi en van de autonome haven van Namen wordt gesteld, een personeelslid van dat ministerie alleen de hoedanigheid van directeur van één van die havens kan krijgen wanneer het enerzijds aangewezen is door de raad van bestuur van die haven, en anderzijds door de minister gemachtigd is die aanwijzing te aanvaarden; dat verzoeker, die geen zulke machtiging heeft gekregen, geenszins aanspraak kan maken op de hoedanigheid van directeur van de autonome haven van Namen; dat de Raad van State overigens in zijn arrest nr. 48.496 van 6 juli 1994, waarvan het gezag van gewijsde wordt aangevoerd door verzoeker, het volgende heeft overwogen :

" Overwegende dat verzoeker, totdat hij dit beroep heeft ingesteld, geoordeeld heeft dat hij niet benoemd was, aangezien hij in 1992 gesolliciteerd heeft naar de betrekking van directeur van de haven; dat de Minister van Openbare werken hem in elk geval de in artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 januari 1979 bedoelde toestemming toegestaan, noch geweigerd heeft";

dat met de arresten nrs. 53.459 van 31 mei 1995 en 54.045 van 28 juni 1995 de door verzoeker ingestelde vorderingen tot het opleggen van een dwangsom worden afgewezen op de grond dat het arrest van 6 juli 1994 geenszins een erkenning inhield van de benoeming waarop hij aanspraak maakte; dat arrest nr. 60.758 van 4 juli 1996, ten slotte, een andere door verzoeker ingestelde vordering tot het opleggen van een dwangsom niet-ontvankelijk heeft verklaard op de grond dat "de bewering waarop verzoeker zijn vordering tot het opleggen van een dwangsom baseert reeds door de Raad van State verworpen is; dat er bijgevolg geen nieuw gegeven is ten opzichte van de vorige vordering tot het opleggen van een dwangsom"; dat in het onderhavige geval dezelfde conclusie voor de hand ligt; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom niet kan worden toegewezen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Enig artikel.**

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertig december 1900 achtennegentig door :

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| de Hr. GEUS,    | kamervoorzitter, |
| Mevr. DAURMONT, | staatsraad,      |
| Mevr. GEHLEN,   | staatsraad,      |
| Mevr. MARTOU,   | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**G. MARTOU.**

**J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.